

ولی نه به آن معنا که مؤمنین نسبت به وظایف ایمانی خود کوتاهی کنند

شماره پرسش: ۱۲۱۳۱

تاریخ ارسال پرسش: ۱۳۹۴/۲/۱۵ ۰۱:۳۲:۱۲

متن پرسش

استاد بزرگوار سلام: می خواستم در مورد یکی از مشکلات زندگی‌ام از شما مشورت بگیرم. من روحیه‌ای پیدا کردم که اصلاً نمی‌توانم برای خودم برنامه ریزی کنم و آن را به انجام رسانم. مقداری که بررسی کردم چند دلیل برای آن پیدا کردم که دلیل اول را صرفاً برای هم‌فکری بیشتر عرض می‌کنم و بیشتر منظور سوالم روی چگونگی برنامه ریزی و بررسی دلیل دوم است: ۱. ضعف بدنی که از اولی هم که به یاد دارم این ضعف و سرگیجه با من همراه بود و بعد از آن، از کلاس اول دبیرستان که بودم تا الان که حدود ۱۲ سال می‌گذرد دچار یک بیماری مضمّن معدوی شده و از آن به بعد هم سه بار به دلیل دیگری که احتمالاً آن هم منشا در ضعف دارد عمل جراحی داشتم. و سرماخوردگی‌های پی‌در پی و ضعف اعصاب و ضعیف شدن حافظه، به طبیب که مراجعه کردم دلیل بسیاری از این‌ها را غلبه‌ی سودا می‌دانست. الان ذهنیتی پیدا کردم که دائم انتظار دارم یک مریضی به سراغم بیاید. ۲. روایاتی شنیدم یا خواندم مثلاً از حضرت علی (ع) نقل شده که «من خدا را این‌گونه شناختم که هر چه برنامه ریزی کردم برنامه‌ام را به هم زد» و یا روایتی که «خدا برای جلوگیری از گناه بزرگ عجب و کبر انسان را دچار گناهان کوچک تر می‌کند» خوب به هم ریختن برنامه‌ها که بزرگ‌تر از گناه نیست و روایات دیگری که الان به خاطر ندارم. الان به گونه‌ای شده که اصلاً جرئت برنامه‌ریزی و اراده‌ی اجرای آن را برای زندگی خودم ندارم و فقط در کاری موفقم که آن را کس دیگری مدیریت کند. استاد چه کنم که: ۱- این ذهنیتی که از برنامه‌ریزی برای من درست شده، صحیح شود و ۲- در مورد تفسیر روایات بالا و دستگاہی که این روایات در آن قرار می‌گیرند توضیح دهید. شاید این هم از برکت ماه رجب باشد که این مسئله را تا این حد متوجه شدم. با تشکر

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: از روایتی که از حضرت علی «علیه‌السلام» آوردید برمی‌آید که حضرت برنامه‌ای که لازم بوده می‌ریختند و در متن آن برنامه متوجه می‌شدند اراده‌ای متعالی جهت دیگری را تقدیر می‌نموده و از این طریق متوجه حضور حضرت حق در عالم می‌شدند. و در مورد روایت دوم، حضرت حق برای نجات مؤمنین از عجب گناهی را جلو آن‌ها قرار می‌دهد تا گمان نکنند هرچه اراده کنند عملی است، ولی نه به آن معنا که مؤمنین نسبت به وظایف ایمانی خود کوتاهی کنند. در هر حال شما نیز بر اساس توانایی خود نسبت به وظایف شرعی خود وظیفه‌تان را انجام دهید و بقیه را به خدا واگذارید و بدون دلیل خود را گرفتار دغدغه‌های بی‌جا نکنید. موفق باشید

